

vilbe være fuldt ud korrekt, om det ærede Medlem nu gav Flertallet sin Tilslutning.

Meyer: Det foreliggende Forslag skulde, stønner jeg, aabne Muligheden for, at vort Lands Litteratur kan komme ind under internationale Regler og derved bidrage til at hæve vort hjemlige Kulturliv. Naar der i et Forslag tales om internationale Regler, vil det ikke undre ærede Medlemmer, at en Socialdemokrat straks føler sig kaldet til at træde til, men jeg maa dog sige, at det netop i de allerfleste Tilfælde er, fordi internationale Regler bidrage til at beskytte det nationale Liv. Det forekommer mig i særlig Grad at gøre sig gældende her. Det har blandt andet givet sig Udtryk i de forskellige Andragender, der ere fremkomne fra Forfattere og Kunstnere, de Folk, der vel i væsentlig Grad maa siges at bære vort aandelige Kulturliv, idet de ved deres Arbejde bidrage til, at den aandelige Udvikling herhjemme i stedse højere Grad bliver rigere og rigere. Smidlertid forekommer det mig, at der ikke er Grund til at tro, at der her alene er taget Sigte paa Forfatters og Kunstners Interesser. De Herrer, der have udtalt sig saaledes, synes aabenbart at glemme den fjernere Virkning af de Værker, som Forfattere og Kunstnere have fremstillet. Man er jo dog i Stand til at paapege, at der her ikke alene er Tale om aandelig Virkning, men at der ogsaa kan være Tale om en Befrugtning af det almindelige materielle Liv. Mangfoldige Ting kunde godtgøre dette, og blandt andet vil det fremgaa af den Indfyldelse, Videnskaben har haft paa vort Landbrug. Jeg ser da saaledes paa Sagen, at der kan tages Hensyn til begge Sider. Der kan være Tale om at beskytte Forfattere og Kunstnere, og der kan være Tale om at fremme vort hjemlige Landsliv. Jeg tror, at hvis vi tiltræde Bernerkonventionen, ville vi faa en ringere litterær Produktion herhjemme. Der er sikkert adskillig fremmed Litteratur, vi uden Skade kunne give Slip paa, en Rocambololitteratur, som gaar igen paa mange Maader. Maaſte vilde den erstattes af en bedre hjemlig Produktion, om vore Forfattere havde den Beskyttelse, de nu i alt for høj Grad savne. Beskyttelsen vilde, tror jeg, kunne bidrage til, at en stor Del af den hjemlige Litteratur, som til alt Uheld er bleven saa populær, forsvandt, idet de brede Massers Smag kunde højnes ved, at de fik Afgang til bedre Landsprodukter. Man ser adverteret Revulitteratur som Romaner med Titler som „Drankerens Datter eller Morderhulen paa Nørrebro“. Alene Tittlen forekommer mig tyder paa,

hvad det er for Ting, der bydes det brede Publikum her, og jeg mener, som sagt, at man ved at hde denne Beskyttelse, som Lovforslaget tilsigter, kunde bidrage til, at den hjemlige Produktion i langt højere Grad end nu kom til at gavne ogsaa de brede Masser. Der er ganske sikkert i den Retning foregaaet adskilligt herhjemme, vi ere naaede nogenlunde vidt frem, men der kan naas endnu langt videre, og det kan se bl. a. derved, at man begrænser den fremmede Litteratur saaledes, at vi undgaa det flotte af den og give Afgang til det gode Udbredelse, men navnlig derved, at vore egne Forfattere faa en Beskyttelse, som tillader dem at skrive i højere Grad for det brede Publikum. Udvalgets ærede Formand, Repræsentanten for Røge (Alberti) sammenlignede ved dette Lovforslags 1ste Behandling Udfestobere og Forfattere foruden at nævne andre, med hvilke han mente, at Forfattere og Kunstnere kunde sammenlignes. Jeg tror, at denne Sammenligning er, hvad der ogsaa er paapeget, ret uheldig. Om Udfestobere og Forfattere kan man nok sige, at begge i en vis Forstand sørge for Oplysning, men de Herrer ville give mig Ret i, at den Virksomhed, som Forfattere udøve, giver i højere Grad Anledning til Fremkaldelse af ny Værdier. At maale en Virksomheds Værdi for at bestemme dens Gyde til at befrugte Livet, er jo et ret vanskeligt Stykke Arbejde. Naar Ufset, som Udfestoberen har leveret, er brændt, er den Historie forbi, men naar Bogen er læst, vide vi ikke, hvilke Værdier, der er kaldt til Live netop ved, at dette Værk er blevet tilgængeligt for os. Det forekommer mig altsaa, at denne Sammenligning er meget uheldig. Men i Dag forfatte den ærede Formand for Udvalget med Sammenligningen, idet han sagde, at han ikke vilde være med til at give Udlændinge en Ret, de ellers ifølge den almindelige Lovgivning vare længe om at erhverve. Jeg synes, han her glemmer, at Litteratur og Kunst maa være international. Hver Gang man transporterer Varer til os fra fremmede Lande, kan man gerne sige, at der følger Litteratur med, der følger ny Tanker, ny Ideer med. Det økonomiske Liv har sprængt Grænserne og Grænserne, og dette har aabnet os en videre aandelig Horizont, og jo mere den Horizont udvides, desto mere vil ogsaa vort materielle Liv fremmes. Musikken er jo international i Ordets egentligste Betydning, Litteraturen og Kunsten følge mere og mere med. Det er ikke som i gamle Dage, da det var vanskeligt at gøre sig fremmed Litteratur tilgængelig, det er saaledes nu, at vi have for-